

Nr 488

Av herr **Hansson** i Skegrie m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 90, med förslag till ny tulltaxa, m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 90 med förslag till ny tulltaxa föreslås under punkt 20.02., »Köksväxter, konserverade på annat sätt än genom inläggning i ättika,» en tull av 25 öre per kg bl. a. för bönor (brytbönor, vaxbönor och haricots verts). Detta förslag grundar sig på vad tulltaxekommittén förordat. Ovannämnda förslag är emellertid baserat på förhållanden, som gäller i fråga om ärter och morötter, vilka tulltaxekommittén ansett böra bli bestämmande även för tullen å bönor.

En sådan bedömning är enligt vår mening oriktig. Hänsyn har inte tagits till den väsentliga skillnad i odlingsbetingelser, som förefinnes mellan dessa slag av grönsaker. Under det att odlingen av ärter och morötter numera i betydande grad har kunnat mekaniseras, måste odlingen och konserveringen av bönor alltså i mycket stor utsträckning ske genom handarbete, vilket fördyrar denna produktion. Prisskillnaden mellan t. ex. ärter och bönor ger belägg härför.

Trots att den nuvarande tullen på bönor är 75 öre per kg, förekommer en betydande konkurrens från sådana länder som Frankrike, Italien och Ungern. I dessa länder är arbetslönen avsevärt lägre än hos oss. En sänkning av tullen å bönor till föreslagna 25 öre per kg kan därför allvarligt hota en fortsatt framställning av dessa konserver.

I de trakter av vårt land (Skåne, Blekinge, södra Kalmar län samt Öland och Gotland), där denna produktion huvudsakligast förekommer, skulle en försämrad ställning härvidlag innebära risker för ett ej ringa bortfall av arbetstillfällen och inkomstmöjligheter för befolkningen. Som ovan framhållits är odlingen av bönor synnerligen arbetskrävande, och större delen av odlarpriset utgöres av ersättning för arbetskraften.

Såväl vid plockningen som vid konserveringen sysselsattes ett stort antal personer. Från industriens sida har framhållits, att en sänkt tull till 25 öre kan betyda katastrof för såväl industri som odlare, vartill kommer den minskade sysselsättningen för en mängd anställda.

Självfallet har en odling av bönor varit synnerligen värdefull för de mindre brukningsenheter, som eljest har svårigheter att bereda brukaren och hans familj full sysselsättning. Många av dessa odlare har sedan 50 år tillbaka varit leverantörer till de närliggande konservindustrierna, och odlingen har en avgörande betydelse för deras försörjning.

I propositionen föreslås en tull av 75 öre per kg för svamp och sparris. Enligt vår mening bör även tullsatsen för konserver av bönor fastställas

till 75 öre per kg, vilket betyder, att nuvarande tullskydd bibehålles. Vårt förslag innebär, att bönor utbrytes ur den i propositionen föreslagna underrubriken och uppföres under samma underrubrik som svamp och sparris.

Med hänvisning till ovanstående hemställas,

att riksdagen vid behandling av propositionen nr 90 måtte besluta, att konserver av bönor må uppföras under samma underrubrik som svamp- och sparriskonserver och åsättas en tull av 75 öre per kg.

Stockholm den 9 april 1958

Nils G. Hansson
i Skegrie

Axel Landgren

Hans Wachtmeister

Johan Ahlsten

Fritz Börjesson
